

CÂND..

Alexandrescu Oana-Adriana

Când pe-a sufletului cale s-or usca spinii durerii
Și m-or năpădi magnolii cu petale de iubire,
Îmi voi arcui sprânceana închizând ușa tăcerii
Și-mbrăcată de emoții, voi tâșni din amortire!

Când s-or rezezi dușmanii rănilor să-mi oblojească
Și, cuprinși de remușcare, îmi vor spulbera necazul
Voi lăsa fără-ndoială..irisul să-mi strălucească
Și cu un surâs angelic îmi voi garnisi obrazul..

Când mi-or bea leii din palmă fără gând de-a mă ucide
Și-mi vor alunga prin asta și cea mai parșivă teamă
Îmi voi curăța din minte toate gândurile perfide
Și prădalnica tristețe..nu voi mai băga-o-n seamă!!!

Când doar flori de-nțelepciune îmi vor poposi pe creștet
Și-mi vor parfuma credința condamnată de atei..
Toamna-mi va părea mai vie cu veșmântul ei cel veșted
Și cu mult mai multă vlagă mă va prinde-n vraja ei..

Doar atunci când simt că viața mă iubește..și-o iubesc
Am să îmi rescriu destinul evitând să-mbătrânesc!

27.10.2017
FOCȘANI